

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 589/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 388/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., Sad A. Kmeťa 24, Piešťany (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 388/2006.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 24. 02. 2006 (podaným pôvodným veriteľom – Slovenská sporiteľňa, a. s. v skratke SLSP, a.s...), sa oprávnený domáhal vymoženía pohľadávky, judikovanej rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03. 04. 1992, sp. zn. 11 C/71/92 (ďalej aj „rozsudok“), a to: zaplataenia istiny 16.840,- Sk / 558,99 Eur spolu s príslušenstvom. Predmetná vec je vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod spis. značkou: 5 Er/388/2006, medzi účastníkmi konania, ktorými sú aktuálne na strane oprávneného – Slovenská sporiteľňa, a. s. v skratke SLSP, a.s... (ďalej aj „Slovenská sporiteľňa“) a na strane povinného – H. F., (ďalej aj „predmetný spor“).

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2010, postúpil oprávnený – Slovenská sporiteľňa, sťažovateľovi – spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o... pohľadávku, ktorá je predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. značkou: 5 Er/388/2006 (značka exekútora EX 234/2006). Z uvedeného dôvodu zaslal súdny exekútor JUDr. Ladislav Szabó, so sídlom exekútorského úradu Palatínova 41, Komárno, Okresnému súdu návrh sťažovateľa ako v pozícii nového veriteľa, návrh na zmenu účastníka konania zo dňa 26. 03. 2013 (ďalej aj „návrh na zmenu účastníka konania“).

Nakoľko Okresný súd po dobu dlhšiu ako 4 mesiace o podanom návrhu na zmenu účastníka konania nerozhodol, zaslal sťažovateľ dňa 25. 07. 2013 Okresnému súdu žiadosť o rozhodnutie o návrhu na zmenu účastníka konania (ďalej aj „žiadosť“).

Vzhľadom k tomu, že Okresný súd Nové Zámky na túto žiadosť sťažovateľa nereagoval, podal sťažovateľ dňa 25. 02. 2014 na Okresný súd Nové Zámky k rukám JUDr. Jozefa Kanása, sťažnosť na prieťahy v konaní podľa §62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „sťažnosť“).

Na túto sťažnosť však Okresný súd vôbec nereagoval a do dňa podania tejto sťažnosti o podanom návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka konania nerozhodol. ...

Súčasný protiprávny stav spočíva v tom, že Okresný súd do dnešného dňa nerozhodol o podanom návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka konania, čím sa sťažovateľ dostal do právneho stavu neistoty, z dôvodu prieťahov v konaní spôsobenými prvostupňovým Okresným súdom. Táto skutočnosť má za následok aj stav, kedy exekútor nemôže ďalej vykonávať úkony potrebné na vymoženie pohľadávky v prospech skutočného veriteľa, ktorým je aktuálne sťažovateľ. Konanie o rozhodovaní čiastkovej otázky právneho nástupníctva na strane oprávneného, trvá od 26. 03. 2013, t. j. už takmer rok a pol. Ani urgencia v podobe žiadosti zo dňa 25. 07. 2013 a sťažnosti predsedovi Okresného súdu zo dňa 25. 02. 2014, v súlade s § 62 z.č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov, nevedli doposiaľ k náprave. ...

Sťažovateľ sa aktívne domáhal urýchlenia postupu v predmetnom konaní a vyčerpал všetky adekvátne prostriedky, na nastolenie právnej istoty svojho postavenia v predmetnom spore, majúci na mysli žiadosť zo dňa 25. 07. 2013, ako aj sťažnosť na prieťahy v konaní zo dňa 25. 02. 2014. Do dňa podania tejto sťažnosti na ústavný súd, t. j. do dňa 02. 09. 2014, ubehlo už celkom 11 mesiacov od prvotného úkonu sťažovateľa, ktorým sa na Okresnom súde Nové Zámky domáhal nápravy nečinnosti Okresného súdu. V tejto súvislosti si dovoľujeme upozorniť, že Okresný súd spôsobuje sťažovateľovi stav právnej neistoty a najmä nemožnosť domôcť sa uspokojenia svojich majetkových, a už skôr judikovaných práv. Sťažovateľ je a aj bol v priebehu celého konania pripravený poskytnúť akúkoľvek súčinnosť, ktorú by Okresný súd vyžadoval na rozhodnutie o podanom návrhu na zmenu účastníka konania, no do dnešného dňa nebol k ničomu vyzvaný. ...»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Okresný súd Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er/388/2006 porušil základné právo spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Nové Zámky v konaní, vedenom pod sp. zn. 5 Er/388/2006 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

Spoločnosti WM Consulting & Communication, s. r. o. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.000,00 Eur..., ktoré jej je Okresný súd Nové Zámky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Nové Zámky je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu sťažovateľa v sume 340,89 €.. v lehote pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 388/2006, ku ktorému malo

dôjsť tým, že okresný súd nerozhodol o jej návrhu na zmenu účastníka konania ku dňu podania sťažnosti.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá síce namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, avšak nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95). O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Podľa § 92 ods. 2 a 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a jej príloh zistil, že sťažovateľka v predmetnom súdnom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 5 Er 388/2006 dosiaľ nemá postavenie účastníka konania, lebo okresný súd do podania tejto sťažnosti o jej návrhu

na zámenu účastníkov konania nerozhodol. Teda osobou oprávnenou v exekučnom konaní je ešte stále Slovenská sporiteľňa, a. s., a preto sťažovateľka nie je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02, III. ÚS 162/09).

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá nie je aktívne legitimovaná na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2014